Fiyatı: 600 lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 67
9 AĞUSTOS 1990

Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

UTANMAZ ADAM

YAVUZ TARAN'DAN
7. VİTES

VAH VAHAP VAH

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

GÜRCAN GÜRSEL'den
TÜPGAZ

TEKİN ARAL'DAN
Dıgıl'CA

İLBAN ERTEM

ŞEVKET YALAZ

SERHAT GÜRPINAR

ZAFER TEMOÇİN

SÜLEYMAN ARGUN

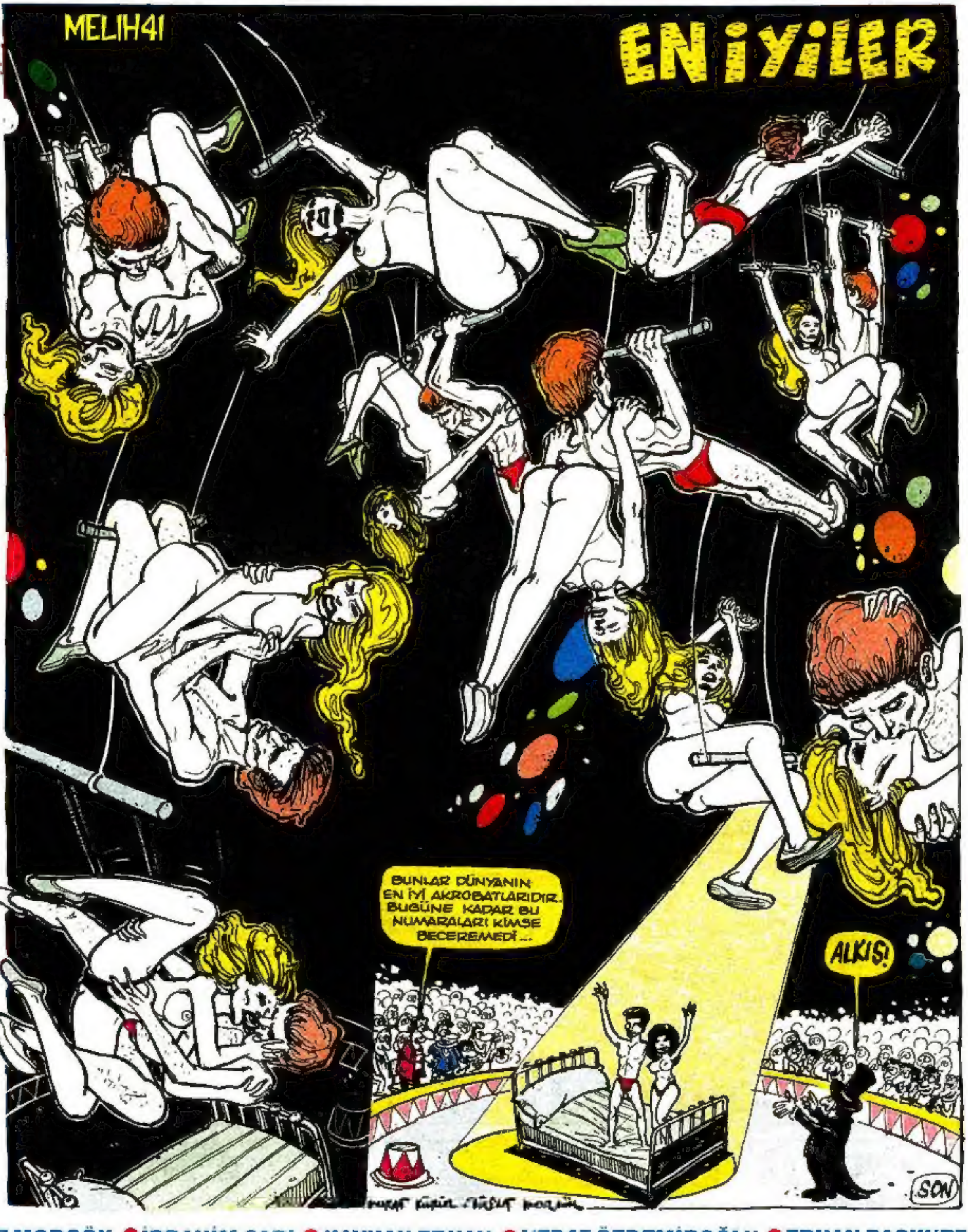

HALİL İNCESU • BULENT MORGÖK • İBRAHİM SARI • KAYHAN ERKAN • VEDAT ÖZDEMİROĞLU • ERHAN BAŞKURT

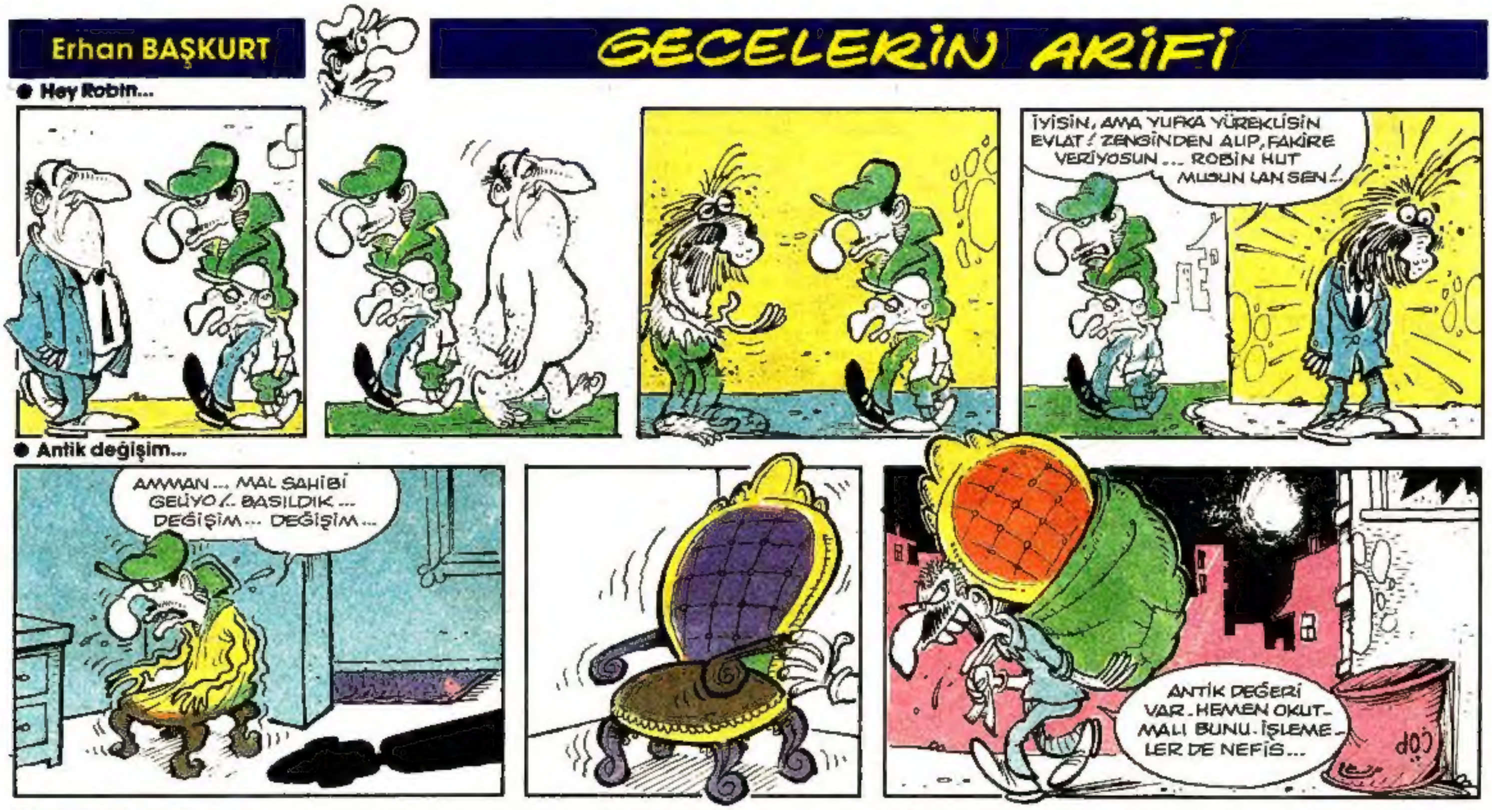

Dıgıl

YIL: 2 Sayı: 67

9 AĞUSTOS 1990 Perşembe

Basıldığı yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.

Haberleşme adresi: Sivritaş Sok. 11-2 Mecidiyeköy – İST.

Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**

Yönetmen: **GALİP TEKİN**

Sorumlu Yazışleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI 3 AYLIK 6.500 TL 6 AYLIK 13.000 TL 12 AYLIK 26.000 TL TEL. 550 25 04 - 6 HAT

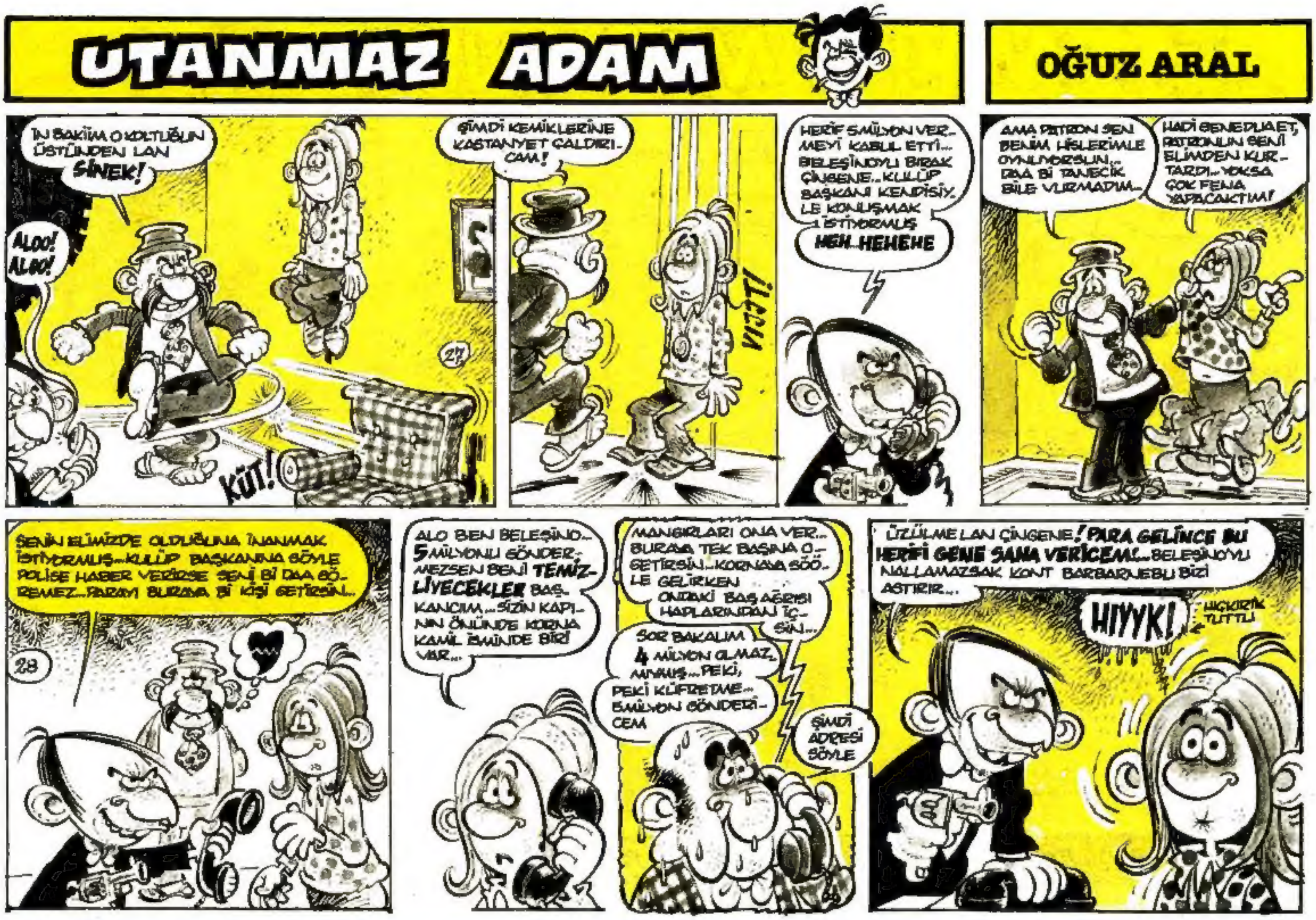

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

"N'aayır, N'olamaz!"

1961 yılında gurbet ellerde, Ankara'da bir gazetede karikatür çiziktiriyordum... İstanbul'dan ağabeyim Oğuz Aral'dan ani bir haber geldi. **"Tekin çok acele İstanbul'a gel."**

"Aileden birine bir şey mi oldu yoksa?" deyip kanter içinde soluğu İstanbul'da aldım. Ağbim:

"Kusura bakma, telaşlandırdım, ama önemli bir şey yok. Seni 'Sinema' Dergisi'nin, (O zamanların en ünlü sinema yayınıydı) artist yarışmasına soktum... Resmini çok beğendiler, finale kaldın... Yarın Site Sineması'nda finaller yapılacak, onun için apar topar çağırdım" dedi.

Demek ağbim bana bunu da reva görecekti. Beni menfur emellerine alet edip karikatürcü yaptıktan sonra şimdi de artist yapacaktı...

Uzatmayalım, ertesi gün Site Sineması'nda zamanın ünlülerinden kurulu bir jüri önünde görücüye çıktık. Ve mayolu geçişe gerek kalmaksızın, beni birinci ilan ettiler. İyi mi?

Ve dergilerde bir iki resmim, bir iki röportajım çıktıktan sonra da ilk iş patladı...

Turgut Özatay ve şimdi rahmetli olan rejisör Yücel Hekimoğlu ortaklığında çekilecek "Kanun der ki" adlı filmde, kanunun açıklıklarından faydalanılarak bendenize başrol teklif edildi.

Rejisör Hekimoğlu, Özatay ve filmde önemli rollerden birini oynayacak olan Yılmaz Duru, film şirketi yazıhanesinde toplandık...

Ben daha önce hiç artiz olmadığım ve ilk defa milli olacağım için, tabii bu işlerden çakmıyordum...

Hekimoğlu bize senaryoyu okumaya başladı.

"Olay, iki ayrı çiftlik sahibi kardeş çocukları arasında geçiyor..."

Sonra bize dönerek:

"Turgut, Tekin, Yılmaz, Semih ve Veli, sizler beş kişi birinci çiftliğin çocuklarını oluşturmaktasınız... Komşu çiftliğin sahibi amcanızın ise 9 çocuğu var..."

"Yani anladığım kadarı, biz bu filme 5 siklette katılıyoruz, onlar 9 siklette" dedim.

Hekimoğlu:

"Tekin, lütfen" derken, o anda içeri filmin gereksinimlerini karşılamakla görevli, Yeşilçam'da adına Prodüksiyon Amiri dedikleri arkadaş girdi:

"Kostümler tamam Yücel Bey... Arkadaşlar bir prova yapsalar..."

Beşimiz bir örnek ekose gömlekler ve de birer blucinden oluşan kıyafetlerimizi giydik.

"Yücel Bey" dedim. **"Hazır böyle kıyafetlerimiz, neden bir orkestra kurmuyoruz?"**

Filmde aslında biz köylüyüz göya... Fakat hafiften bol paçalı blucinler ve o zamanın son moda gömlekleriyle herhalde Kadıköy'lüyüz.

Filmi, Sarıyer sırtlarında, "Bilezikçi çiftliği" denen bir yerde çekeceğimizi öğrendim. Ve ertesi sabah erkenden, olay yerine, (Pardon) çekim yerine geldik...

Rejisör Hekimoğlu, önce filmin jeneriğini çekeceğimizi belirtti. Dediğine göre ben, o gün için, günlüğü bin kâğıda kiralanan yarış atlarından birine bineceğim ve tam kameranın önüne geldiğimde atı şaha kaldıracağım... Hayatımda ata binmemiştim, ama boynumu büküp razı oldum... Artiz olmayı kafaya koymuşuz ya bir kere...

Atın yanına geldim. At bana bakıyor... Ben ata... Bakamıyorum. Sözüm meclisten dışarı... Hayvan gibi bir hayvan... Fakat bineceğiz çare yok.

Hekimoğlu'na:

"Merdiven yok mu acaba?" dedim.

Uzatmayalım ata tırmanıp, bindim... Bizim filmdeki mukavetemize göre, biz atta oralarda şöyle bir dolaşacaktık... Fakat at bir gazladı. Sarıyer sırtlarındaki Bilezikçi Çiftliği'nden, Sarıyer'e doğru açılmaya başladık...

Ben düşmemek için atın boynuna sarılmış, bacaklarım havada gidiyorum... Bir yerden avaz avaz bağırıyorum. Ekibin minibüsü de arkadan bizi takip edip hayvanın önüne kesmeye çalışıyor.

Sarıyer'e geldik, oradan ver elini Yeniköy.

DEVAMI 4. SAYFADA

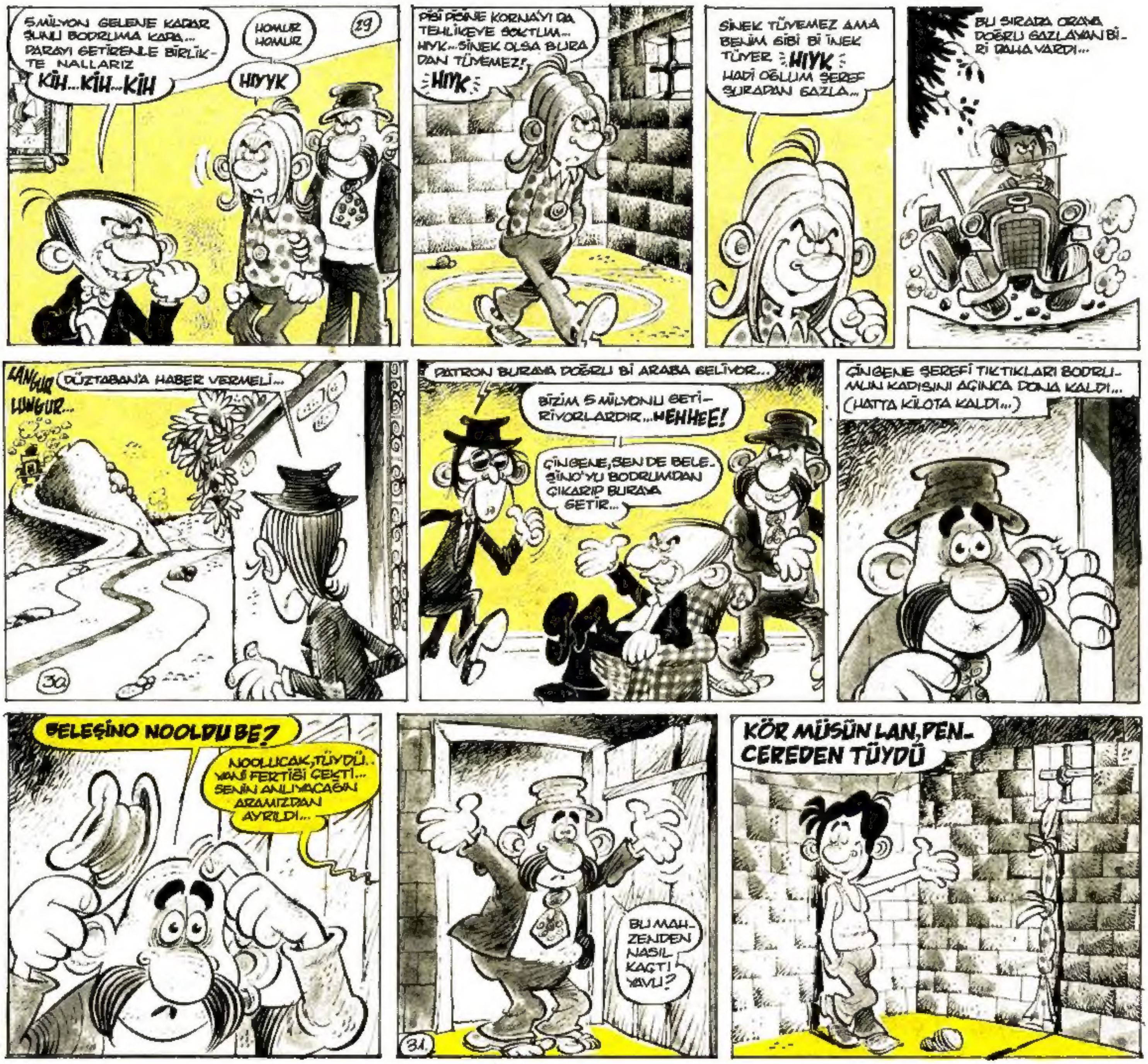

3. SAYFADAN DEVAM

Sonunda durumu kavrayıp etraftan yetişenlerle hayvan durduruldu ve atın elinden yarı baygın kurtarıldım.

Uzatmayalım... Bu ve de buna benzer bir yığın olaydan sonra filmin çekimi bitti... Olanların hepsini yazsam yerli film olur valla.

Derken bir süre sonra film vizyona girdi ve İstanbul'daki birkaç sinemada birden oynamaya başladı.

Artık şöhretli bir cöndüm... Yolda yürürken kasılıyor, millet bakıp, birbirine gösteriyor mu diye devamlı etrafı kolluyordum. Ama göründüğü kadarıyla kimse iplemiyordu.

Filmin oynadığı sinemalara gidip antraklarda ortalıkla dolaşmaya başladım. Gene para etmedi. Kimse beni tanımıyor, kafasını çevirip bakmıyordu bile...

Sonra işin pek üstünde durmamaya başladım.

Derken bir gün vapura binmiş Kadıköy'e geçiyordum. O zaman lüks mevki dedikleri yer daha vapurlara yeni konmuştu...

Lüks'e geçip oturdum. Bir de sigara yaktım. Denizi seyretmeye koyuldum. Sonra birden oturan kadının beni süzmekte olduğunu fark ettim.

Sonra kadın yanındaki diğer kadına eğilip çaktırmadan bir şeyler söyledi. Ve yanındaki kadın da bana bakmaya başladı.

İşte o zaman kafama dank etti. Beni nihayet tanımışlardı. Mutlaka filmimi görmüşlerdi. Şöyle bir kafamı çevirdim. Baktım birkaç kişi daha bana bakıyor.

Koltuğa iyice yayılıp, bacak bacak üstüne atarak bir sigara daha tellendirdim...

Etrafla ilgilenmez havalarına girdim... Arada bir saçımı düzeltiyor, denizi seyrediyor ayaklarına yatıyordum... Ben onlara bakmıyordum, ama herkesin gözünün bende olduğunu biliyordum.

Derken vapur Kadıköy önlerine geldi. Daha fazla dikkat çekmek için, herkesten önce kalkıp, ağır ağır kapıya doğru yürümeye başladım.

Ve o sırada arkadan omuzuma bir el dokundu:

Döndüm, orta yaşlı bir adam. "İşte dedim. Herhalde imza isteyecek."

Adam hafifçe sokuldu:

"Kardeş" dedi. **"Deminden beri işaret ediyorum, ama görmediniz. Pantolonunuzun fermuarı açık kalmış, herkes size bakıyor."**

Yaaa, işte böyle.

Tekin Aral

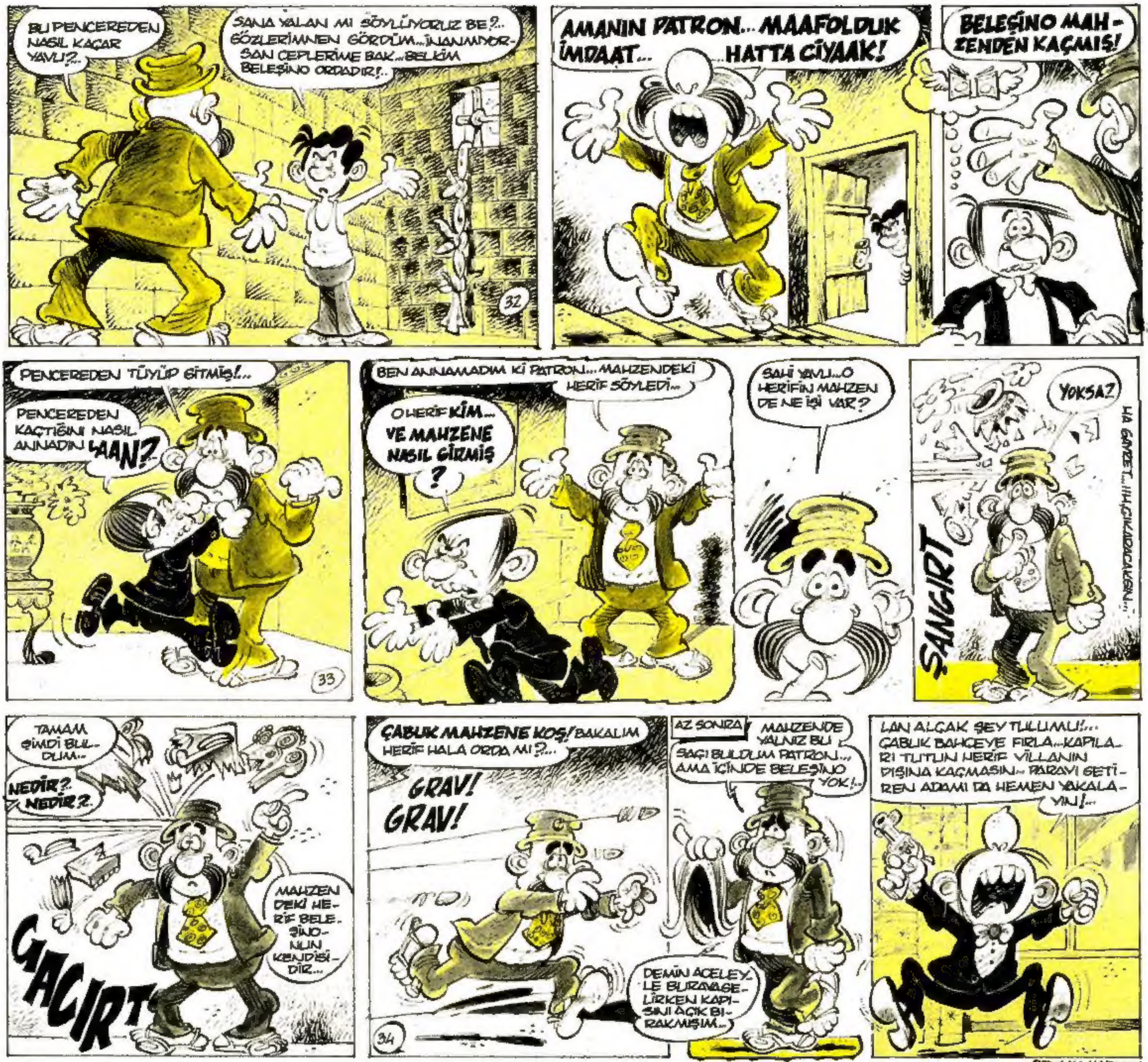

DEVAMI HAFTAYA.

İBRAHİM SARI

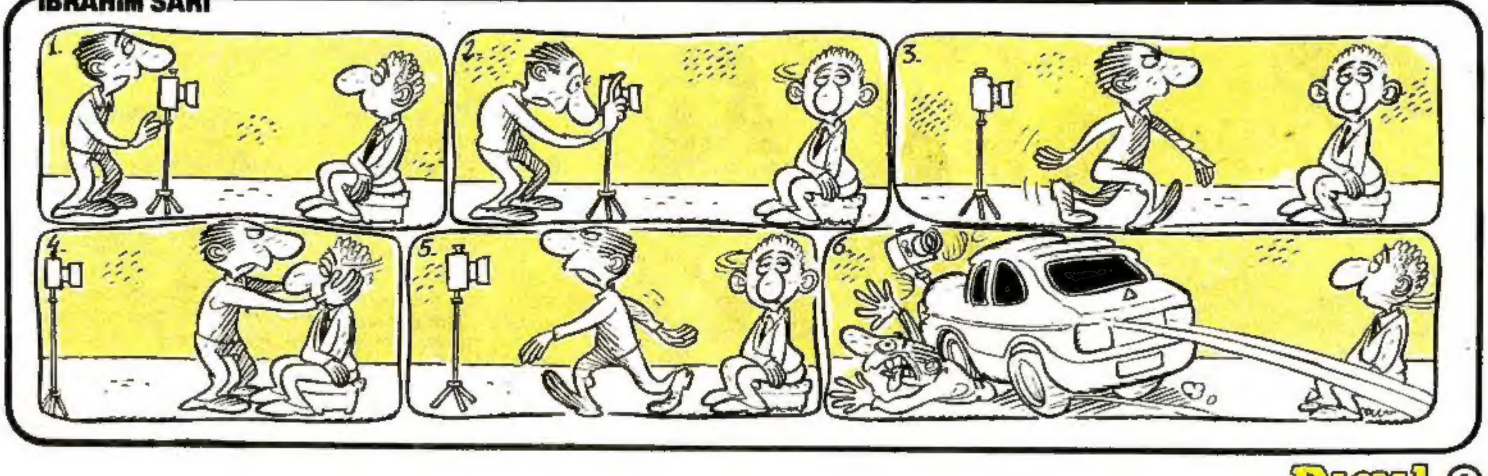

Turist Gız

Yazan: Murat KÜRÜZ
Çizen: Halil İNCESU

TORİK SEVDASI

SONER GÜNDAY

Bigün pilajda Aylin'le oturmuş güneşleniyorduk. Aylin'e dedim ki, **"Gız Aylin bende biraz yüzebilir miyim dedim."** Dedi ki, **"Otur oturduğun yerde Sıtkı, sen ne anlarsın yüzmekten, boğulursun, moğulursun, başımıza iş açma"** dedi. Evet Aylin haklı, ben yüzme bilmiyorum ama olsun ben de insanım dimi, canım çekiyor.

Baktım bi ara Aylin uykuya daldı ben de hemen fırsat bu fırsattır dedim, gizlice düşündüm, dedim yüzeyim, sonra korktum bi an yine düşündüm. Ulan Sıtkı **korkma** dedim kendi kendime yüz anasını satayım nolcakki. Sonra Aylin'e çaktırmadan baktım baktım iyice uyuyo. Hemen ok gibi fırladım yerimden...

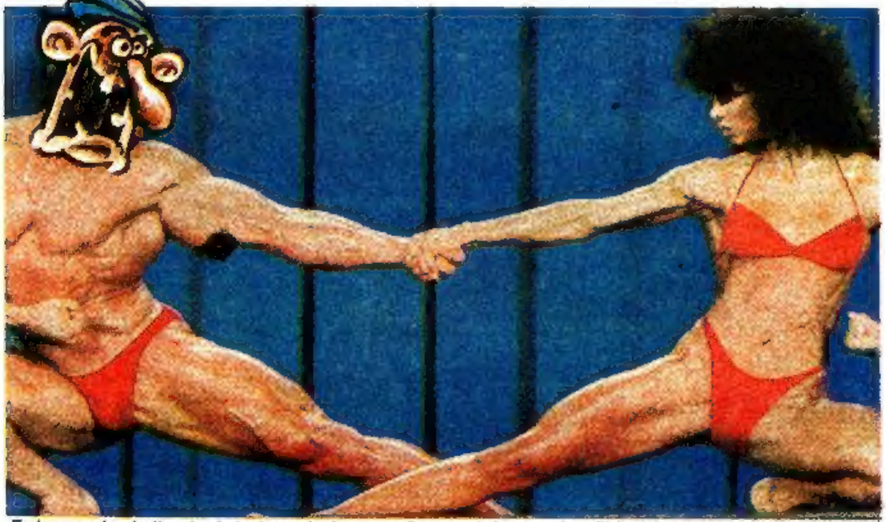

Fırlamamla Aylin de fırladı yerinden, meğer cadoloz gadın tilki uykusuna yatmış (bkz. gurnazlık ve yaşam), koluma yapıştı... Amanın bırakmaz, bağırıyorum bırak kolumu kız gidip yüzecem, haveslendim. Feryat figan "bırakmam, sen yüzme bilmiyon" diye bağırıyor, bütün plaja rezil oldum. Sus kadın diye **kaş, göz** işareti ediyom bi türlü anlamıyor.

Ama benim elinden bişey kurtulurmu. Tıpkı azmış bir santrafor gibi bi başladım kaçmaya, herkese çalım atıyorum, hızla denize doğru koşuyorum.

Sonunda denize ulaştım. Dedim yayan (yüzerek) gezmeyeyim tehlikeli olur, hemen atladım bi sörfe

Inanırmısınız a dostlar sanki uçuyorum, inanırmısınız ganatsız bir kuştan farksız oldum... Ama heyecandanda mahvoldum, tam neşeli neşeli **yihhu holey holey** diye diye giderken

Benim ufak **kızım Üzeyir** başladı ağlamaya, **"anne bak babam denize giriyor nolur onu kurtar, yoksa boğulacak, evlek ağız kurtar onu anne"** diye.Bütün plaj ayağa kalktı,(tabi altın kızlardakiBlanj da) hehheh, şaka espiri yaptım, işt gızmayın.

Her neyse baktım Aylın kendine bı denizatı kiralıyor amacı benim peşime düşmek tabikki. Yelloz ölür de vazgeçmez fikirinden, ınadı inattır, düştü peşime, olsun gelsin, bende kaçarım. Nolacakki

HAFTAYA BUYUK KAÇIŞ

RAHMET

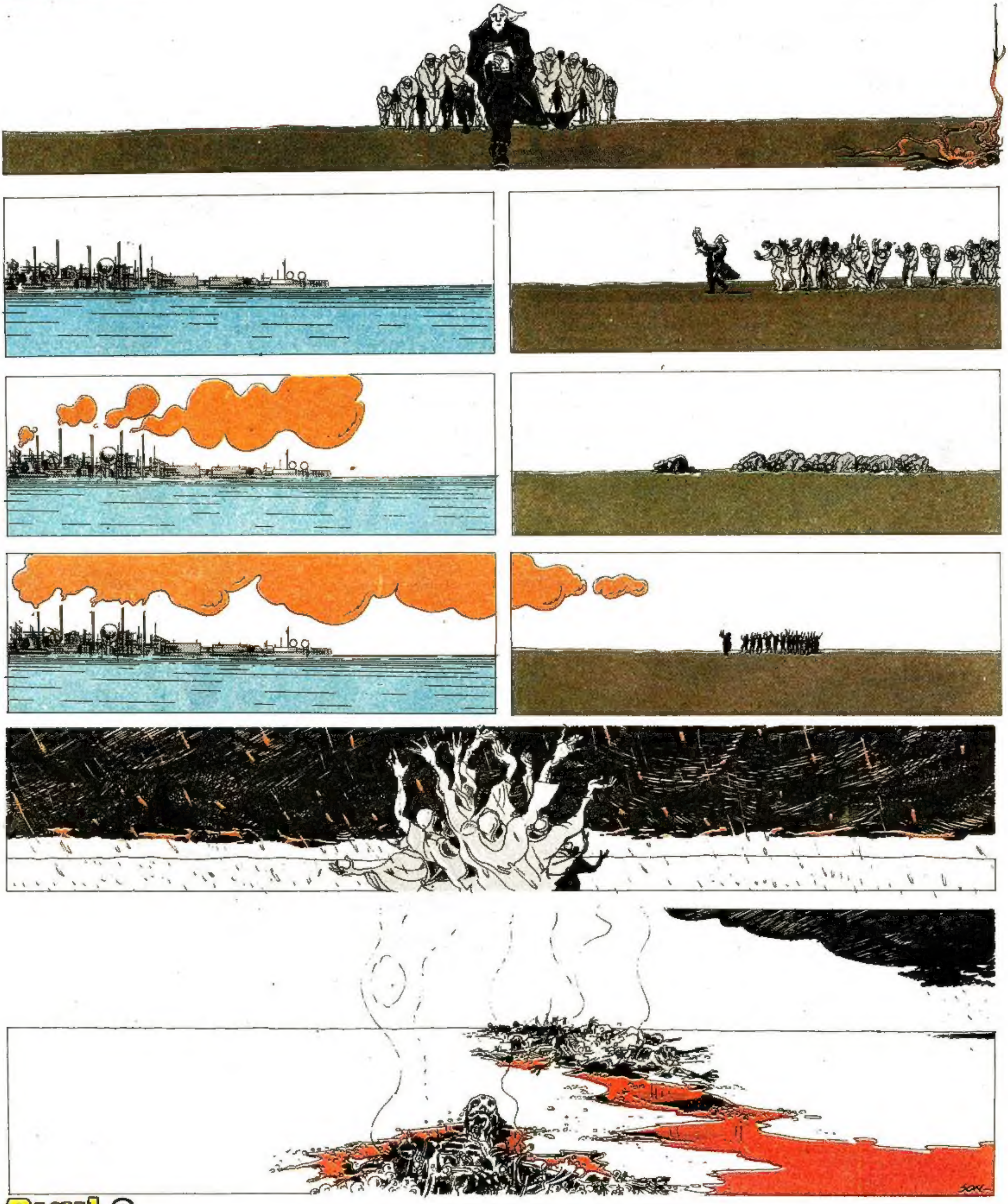

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP - SONER - SEVKET

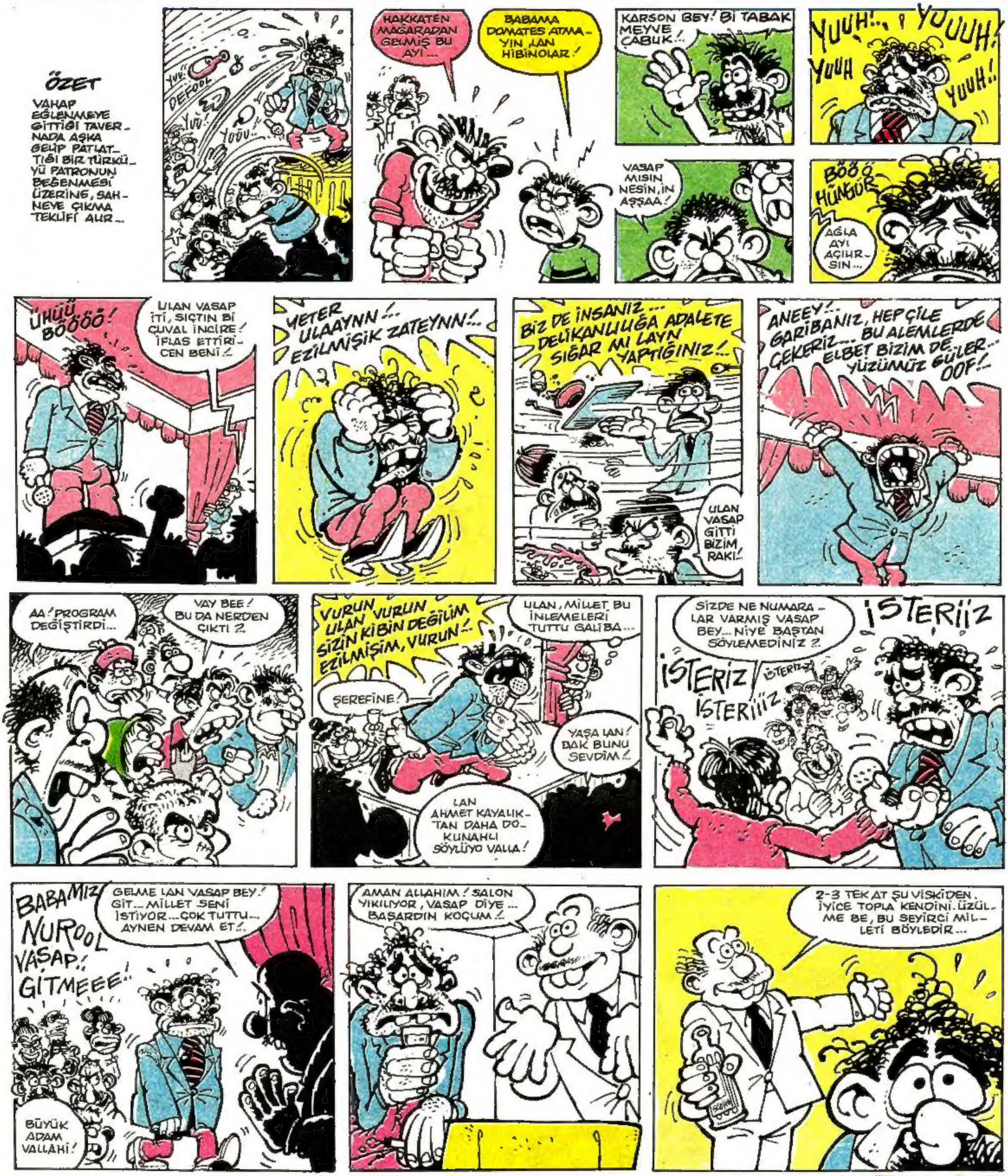

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALIP – SONER – SEVKET

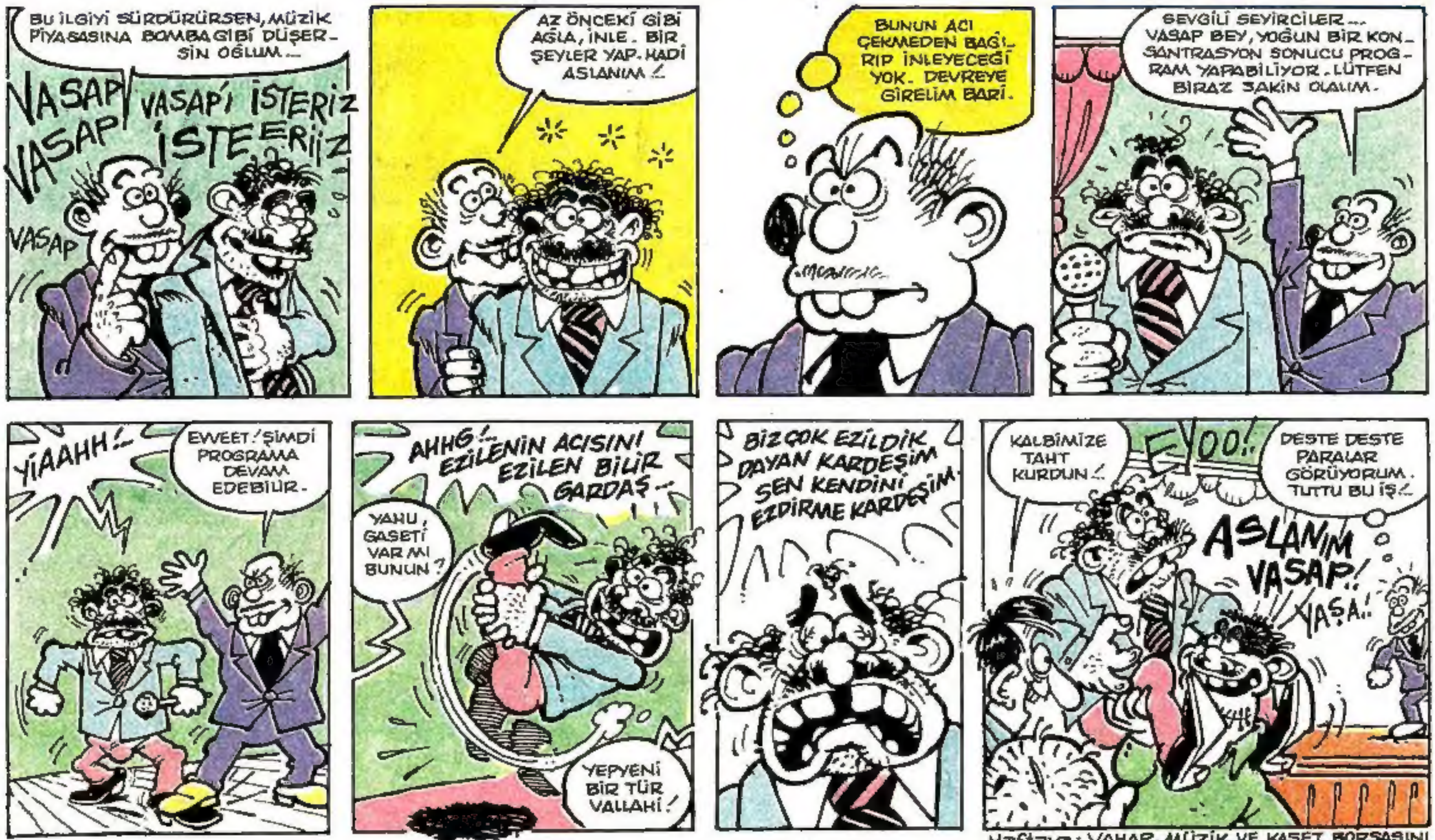

Haftaya: VAHAP, MÜZİK VE KASET BORSASINI ALTÜST EDECEK Mİ?

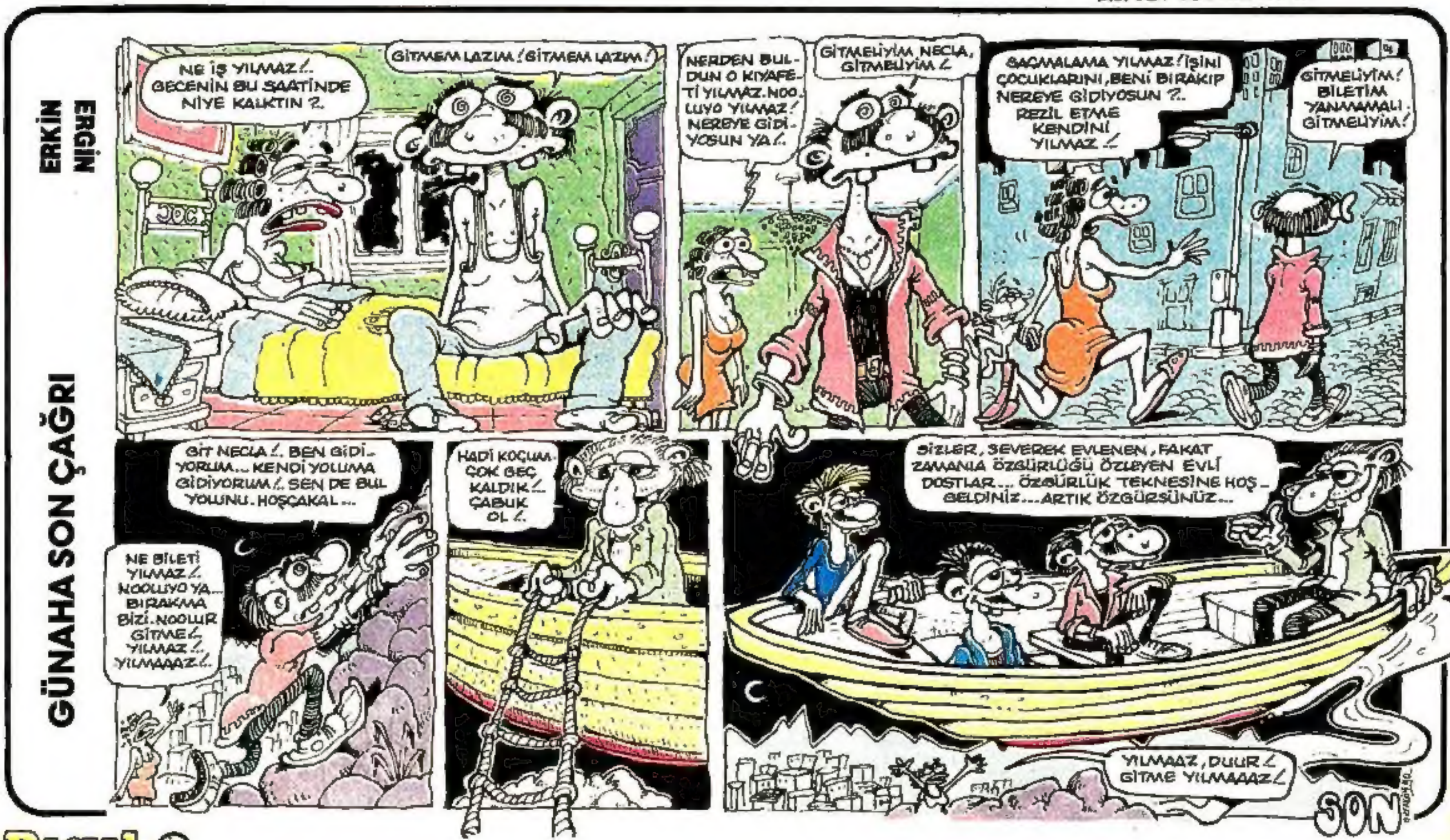

ATLAYIŞ

Sefa SOFUOĞLU

KORKU..

Kutlukhan PERKER

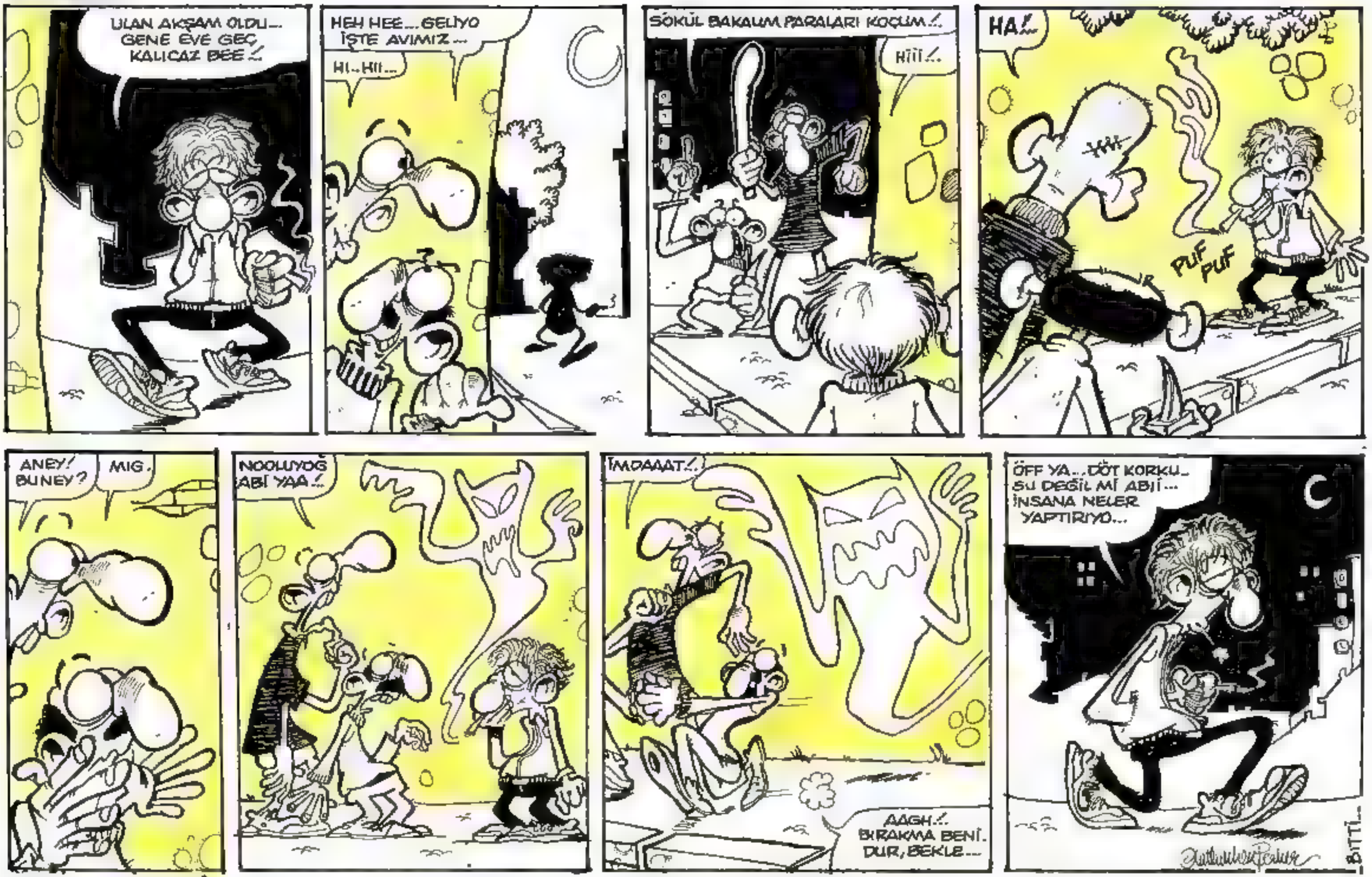

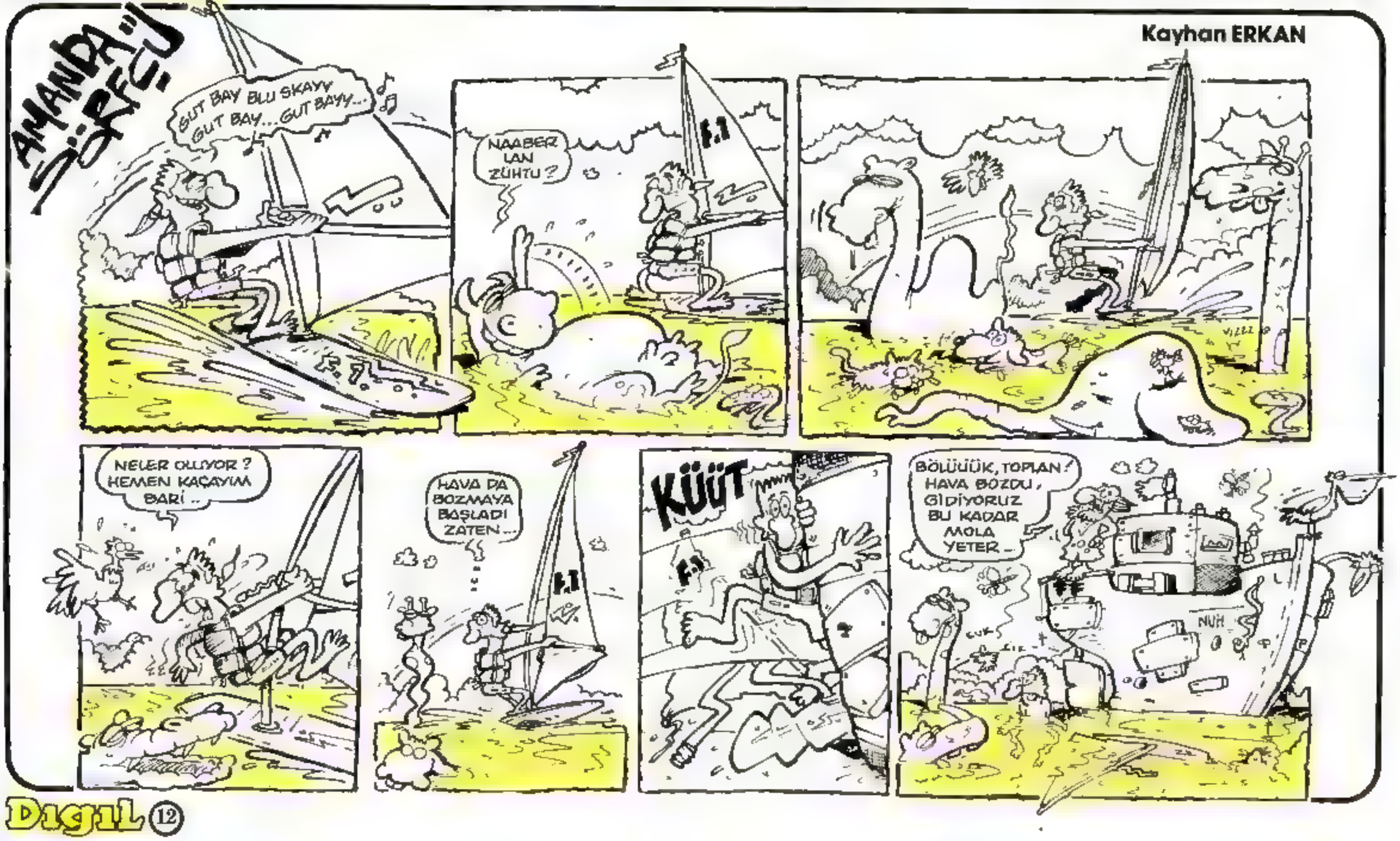

YEDİNCİ VİTES

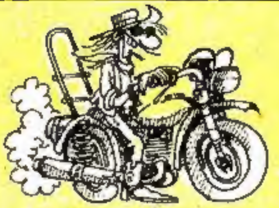

TAM GAZ GİDERKEN

- Haso metalciye rasladım. Beni unuttun çekti. Gönlünü almak için, şööle bi sırtına vurdum.. Şimdi tetanoz aşısı oluyorum. (Kılı Battı)
- Sinemalar kurtarma yazılarına başladı, yazılar filmatik.. Kaçırdığınız filmleri gidin araklayın.
- Madonna dengemizi bozdu dün akşam.. Marlin Monro'nun olimpiyat şampiyonu hazinemi benzetmedik. Sesine bok attık, dansıyla puan aldı.. Paçoz dedik iki tıngırdadı ambale olduk.. Yorulduk yorulmadı.

MİNİ İSYAN

Yavrum susuzluk. Ehemmiyetin ayyuka değdi...Hadi yine damlaya damlaya göl ol. Su gibi aziz ol. Bizi gavurun gazozuna yamultma... Birik bi kıyak yap.

METALCİYE-ROCKÇUYA ÜTÜ

Bu ay ekonomi komasına gir. Elini sıkı tut. Ucuzluk paçavralarına az kene kaptır. Fazla tatlı yeme. Karpuza kavuna yazıl. Üzüm ye. Ayağını kokutma. Dişini fırçala. Uykunu al. Kitap oku, odanı boya.

MİNİ RÖPORTAJ

Gary Moore. İyi gitarcı müstesna Blue'scu. Misisipide, eskii gemilerden birindeki odasında kahve içiyoruz.

DIGIL – Bize Blue'su açık anlatsana ihtiyar.

MOORE – Bi gitarcı için, çalması en otomatize olmuş kalıp. Yani, parmaklarını hızla, yarı şuursuz gezdirsen doğru sesler çalarsın amma.. Ruh katamazsan gitarı kaşımaktan öteye gitmez..

DIGIL – Ruh, yani içimizde bi melodi olucak onu çalıcaz di mi.

MOORE – Melodii, adımlamalara uygun kelimeler hatta şiir ve telere şans eseri gibi dokunmacalar. Mini mini, tırnak ucuyla, kulaklar köpek gibi.

DIGIL – Ritm hikâyesi nasıl.

MOORE – Üüüüf. En ağarı. "J.J. Cale"i dinlediysen, ritm derslerini o veriyo uyanırsın.

DIGIL – Yaşanılan hayat Blue'scu için mühim averaj di mi.

MOORE – Pek çok tabii. Blue's kahrolmak demek diil, ağlıya ağlıya ruh doktoru aramak filan hiç diil. Nostaljiye yamulmadan, anımsamak, sıcak umutlarla dolmak, hayal kurmak çok iyi averaj.

DIGIL – Keşke bizim oralara gelsen.

MOORE – T.V.'den geliyomuyum.

DIGIL – Taabi bi kaç klip'in var bildiğimiz.

MOORE – Bi gün olur. Daha genciz.

DIGIL – Tamam.

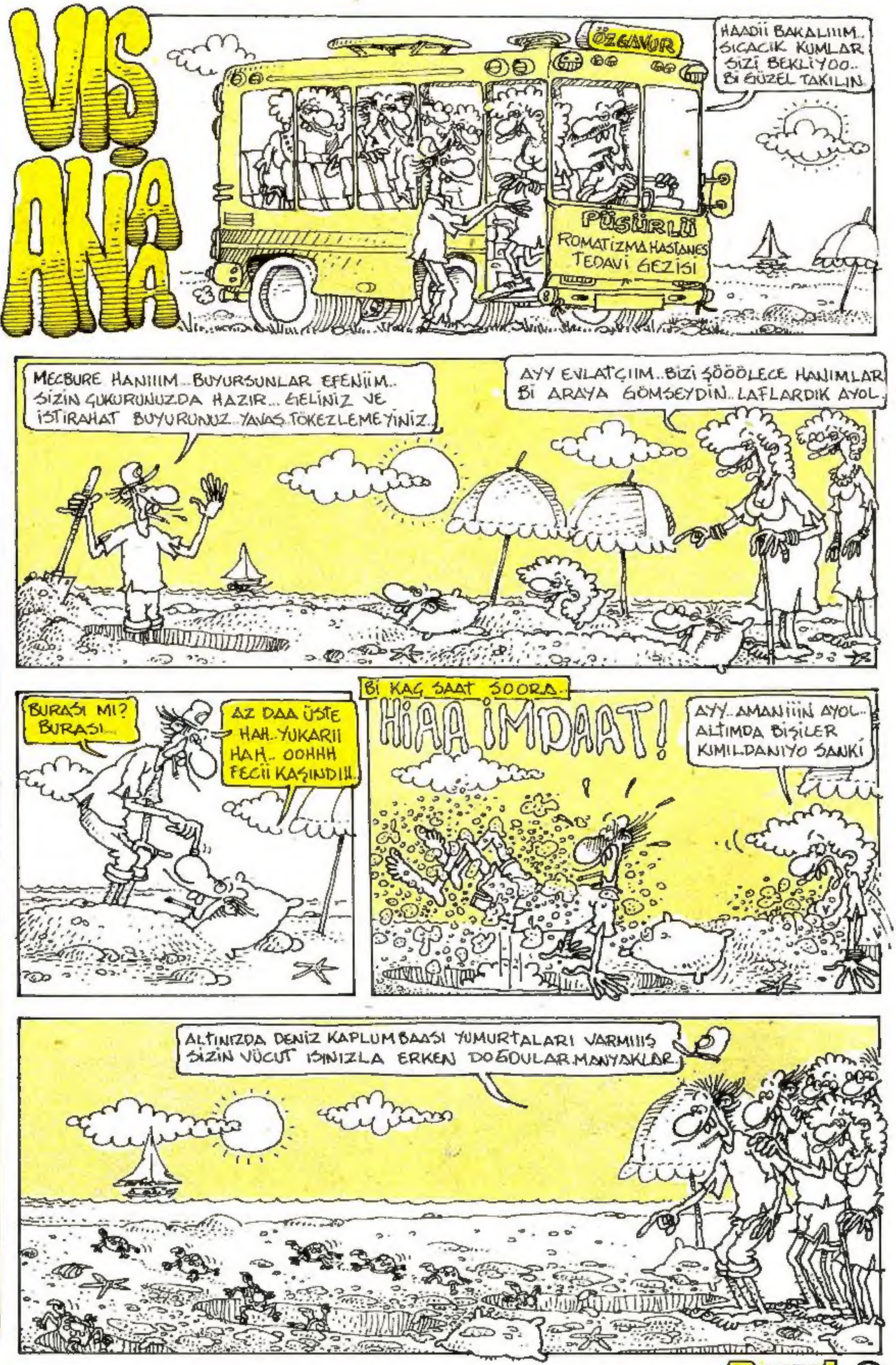

KAZMADİŞLER BAŞKALDIRIYOR

Yazan: Servet GÜRBÜZ
Çizen: Tarık TOLUNAY

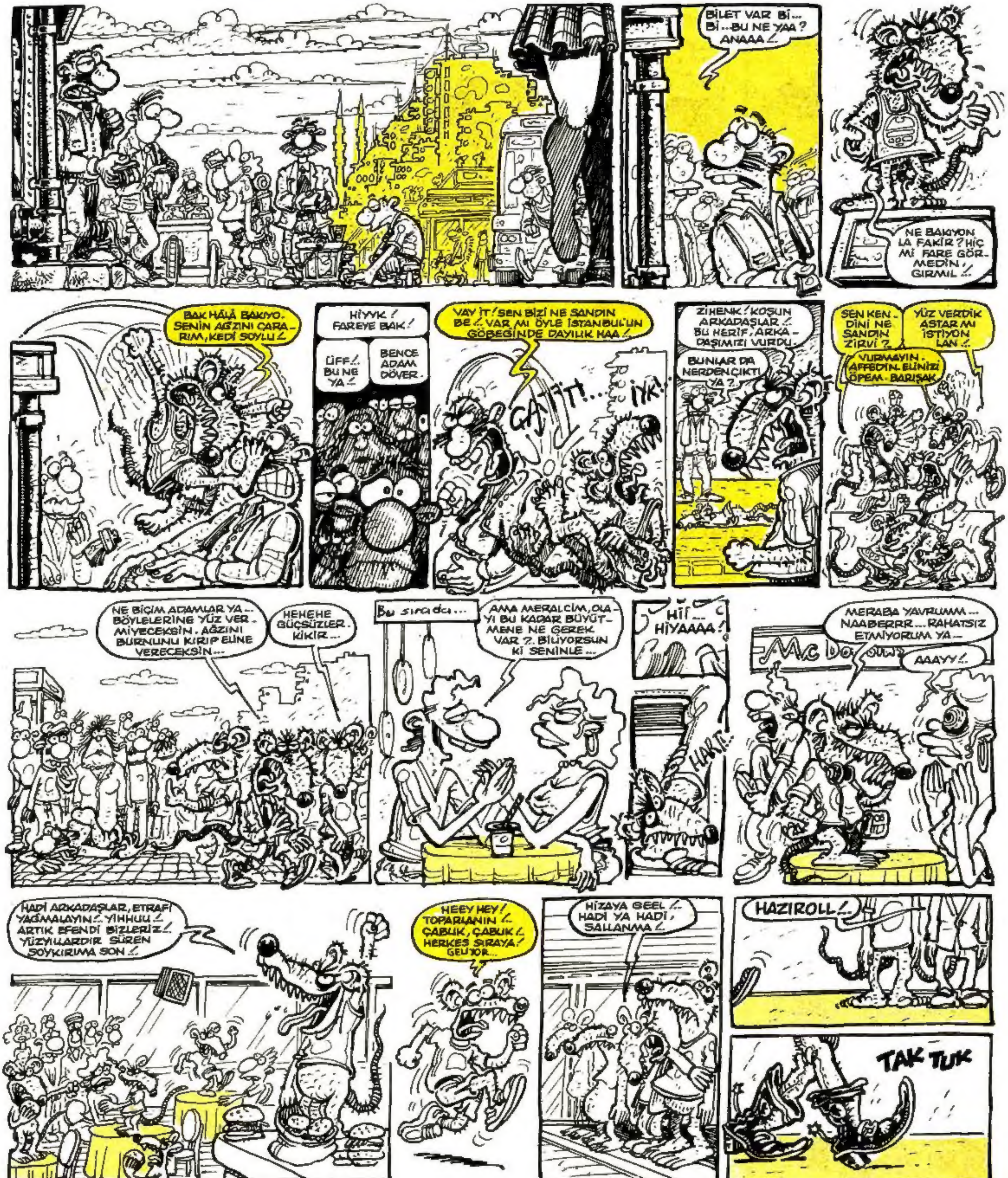

DEVAMI HAFTAYA

Tüp Gaz

Yazan: Tekin ARAL
Çizen: Gürcan GÜRSEL

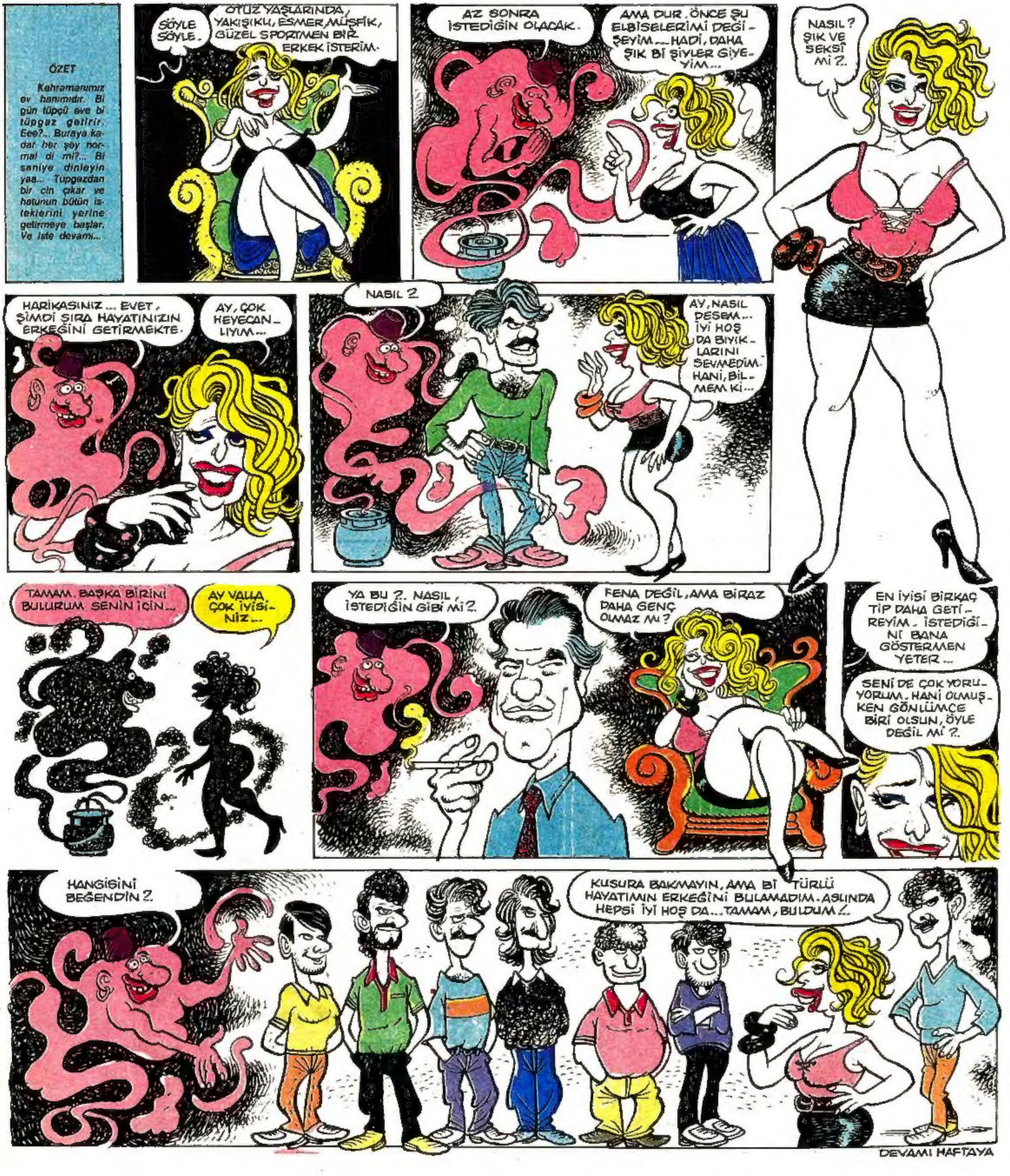

DEVAMI HAFTAYA

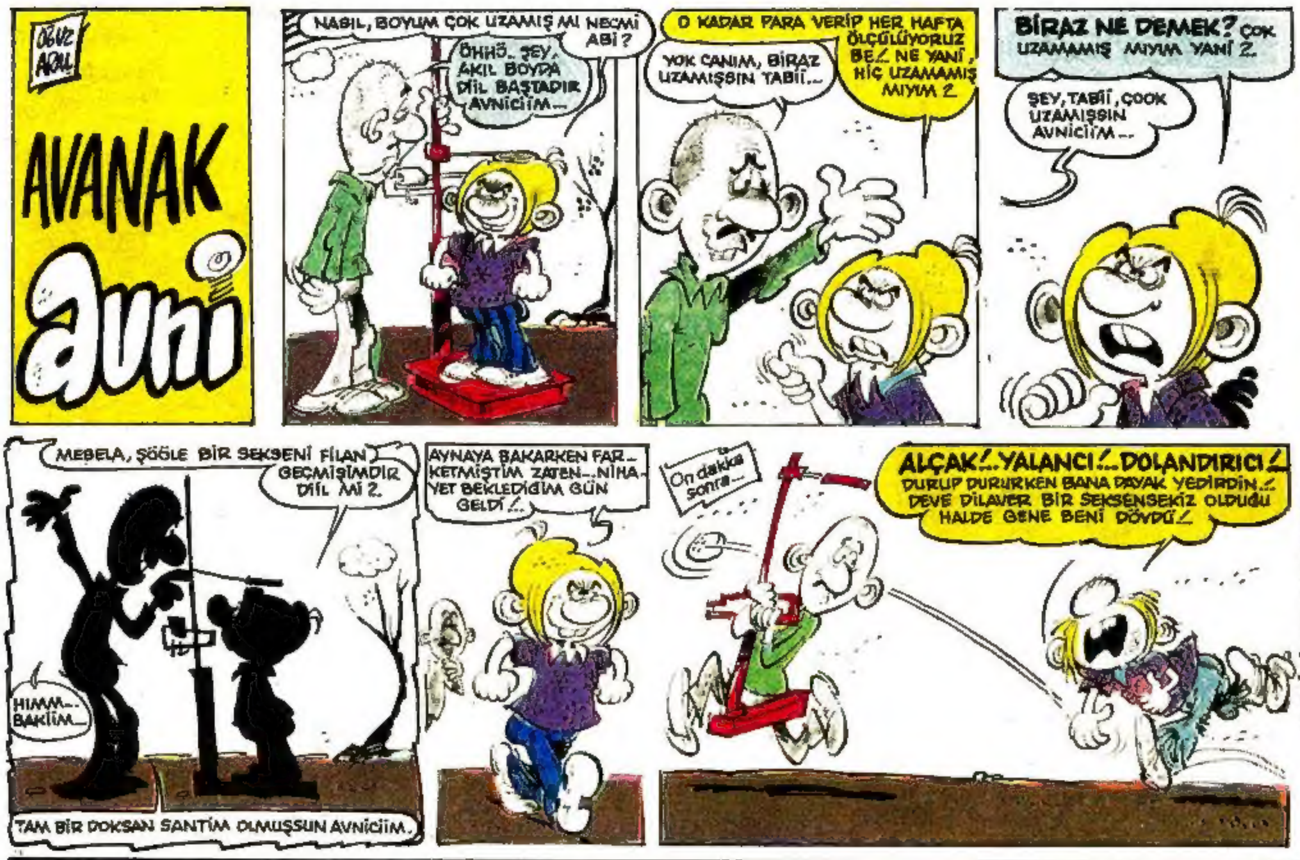
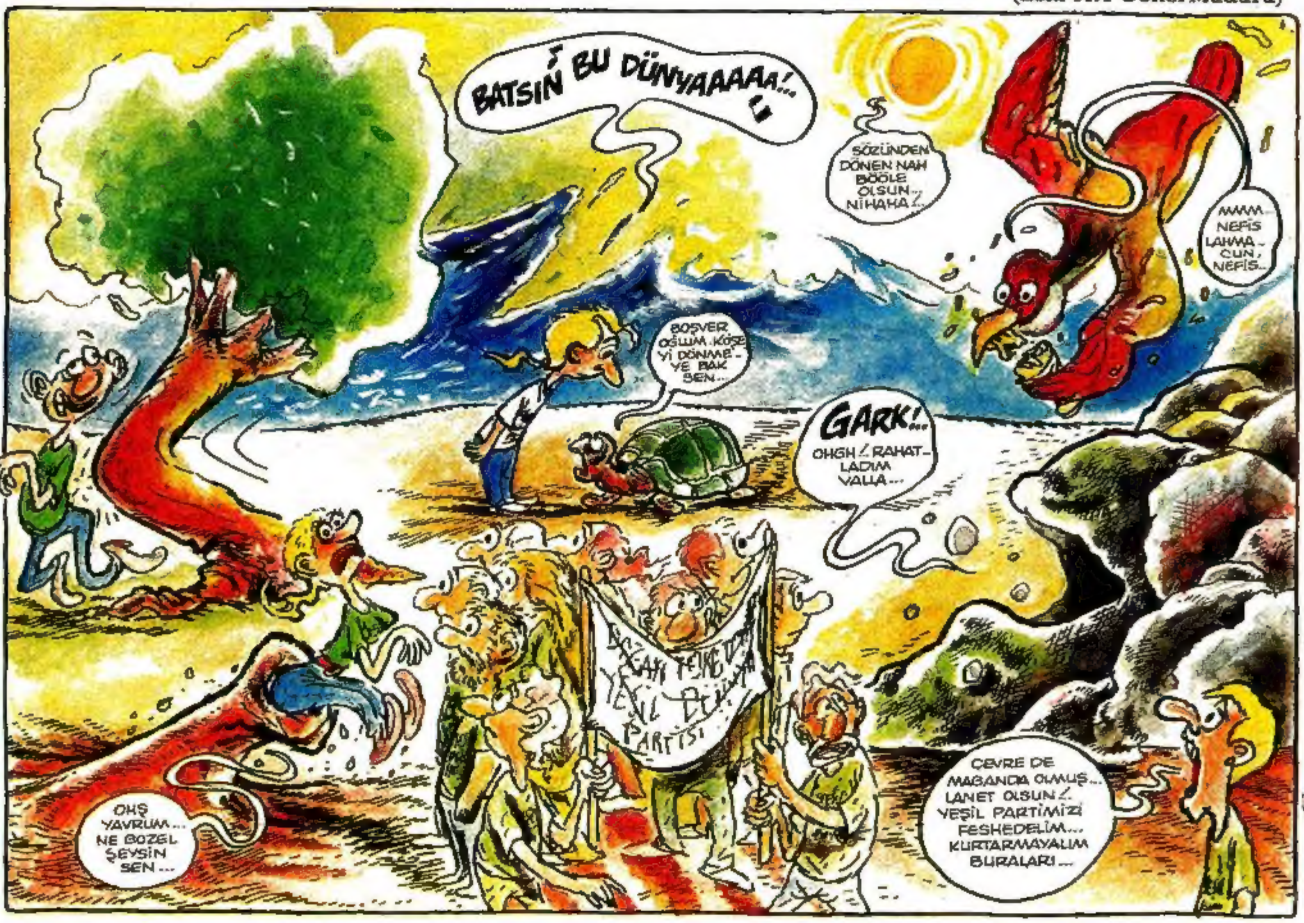
ZAFER TEMOÇİN
(Eski TRT Genel Müdürü)